

JEN-977
Box 4
PACKET 8

JENSEN, JENS KRISTIAN
1866-1940

Individual Questionnaire for

Biographical Record of Ministers

of the United Evangelical Lutheran Church (in America) and its parent synods:
The United Danish Ev. Luth. Church, The Danish Ev. Luth. Church Association
in America and The Danish Ev. Luth. Church in North America.

(Compiled for the Synodical Historical Archives)

J.K. Jensen

Personal Data: (Please give all information you can)

Full name: Jens Kristian Jensen

Born when: May 13, 1866 where: Rynkeby, Fyn, Denmark

Parents: Mads Jensen, a weaver, and wife, Ane Kathrine Rasmussen
as infant at birthplace parish church

Baptized when and where:

Confirmed when and where: at age 14 same place by whom:

If immigrant, date of arrival in America: Apr. 20, 1889 located where: Vermillion, S.D.

Date of ordination: May 30, 1897 where: Blair, Nebr. by whom: G.B. Christiansen
Pres. United Danish Luth.

If not in above synods, when and where accepted as member pastor of our synod:

Retired from active ministry when: 1940 why: old age and illness

Located where: Sleepy Eye, Minn. occupation: retirement

If dead, what date: 31. Oct. 1940 where: Sleepy Eye cause: Cancer of the lung

Buried where: local cemetery of St. Johns Church date: Nov. 4, 1940

Marriage: (1) to whom: Sophie Olsen date and place: June 2, 1903
grand daughter of Pioneer Jonas Petersen, Hutchinson, Minn.

Wife's birthdate and place: Jan. 25, 1883, Hutchinson, Minn.

Her parents: Oles Peter Olsen location: Hutchinson, Minn.

If wife is dead, give date: May 18, 1932 at Standard, Alberta (buried there)
and three of their children (8 in all)

(2) Second wife (if any; give same information about her) Miss Ida Clausen, Sept. 2, 1937

Sleepy Eye, Minn. She died Mar. 12, 1949 same place

Children (give names and other information of interest, as occupation, spouse, and present address):
Those surviving him and first wife - had six in all.
Two had died in early youth and one at age of 2 years.

reter Jensen, Buffalo, Wyo.

walter Jensen, Upton, Wyo.

Dagmar - Mrs. Victor Kohl, Medford, Ore.

Other information on family of historical interest, i.e., members in the ministry, missionary work, teaching and medical professions, etc.:

Educational Training: Give name of institution, location, and when attended.

High Schools: One Winter on Vejstrup Folk Highschool 1888-89, Denmark

..... Five winters on Danish Folk Highschool, Elk Horn, Iowa, 1889-94

..... ~~many years in Chicago, Ill. 1890-91~~

Colleges (Give also degrees attained):

Theological Schools: One year 1896-97 at Lake View theol. Seminary, Chicago, Ill.

Offices held in Synod and Districts, and when:

Other activities and official services-at-large (teaching, chaplaincy, editorial, etc., and period of each):

President of Luther College, Racine, Wis Nov. 1908 - June 1909

Literary production (books and pamphlets): Give titles and when published.

Many articles in the synodical papers on theological and church matters, also sermons and lectures.

Additional information of interest:

A hard working minister and keen thinker and fluent writer. His outstanding effort was getting a church built in Exira and establishing a congregation and church in a new Danish colony at Buffalo, Wyoming

Date Jan 25, 1964 Signed

R. C. Jensen

NOTE: Our previous biographical records were lost in the tragic fire that destroyed the office building of the Lutheran Publishing House, Blair, Nebr., Febr. 15, 1953, where the synodical historian also had his office. This accounts for the detailed questionnaire now. In the case of deceased members of our clergy we are largely dependent upon living members of their family for correct data. Be assured all cooperation in gathering this historically important data will be highly appreciated. Please fill in what you can, perhaps with the assistance of others acquainted with subject. Furthermore, if you have clippings or other material about the person concerned, especially a photo or picture of him, and we may either have it or borrow it, please send it along. All our collection of cuts was also ruined in the fire. If you can refer us to any person, book or paper that can inform us further, we shall be very much obliged to you.

Return this report as soon as possible to

Sæden er Guds Ord.

Entered at the Post Office at Blair, Nebraska, as second class matter. Published every Wednesday.

23. Aarg.

Blair, Nebr., Onsdag d. 4. December 1918

Nr. 49

„Dg de to Disciple hørte ham (Johannes) tale, og de fulgte Jesus“
(Joh. 1, 37.)

Da de to havde hørt Døberen, da fulgte de Jesus. Hvem er da Johannes? Det er Guds røsten, som raaber i et Menneskes Indre og vækker Synderkendelsen, bereder Herrens Vej (Mark. 1). Han er den Guds røst, der lyder gennem Livets Tilskuffelser eller gennem Prædiken og Skrift og vækker Trangen til Lys hos den, som sidder i Mørke, han viser os Livets Tomhed og Gattigdom, saa længe der ikke er opnaaet en sand Fred fra Gud. Han gør Sjælen hjemløs i denne Verdens Travlhed, indtil Mennesket erkender, at det behøver Gud. Han peger paa Sjælskaden, Synden, i Menneskehjertet indtil Mennesket begynder at flage: Af Døbsens Nød, o Gud, til dig, mit bange Raab sig vender!

Johannes er Vækkeren og Profetskiftelsen, der peger indad og opad. Han vækker Hunger og skaber Længsel. Han er Guds Hammer, der sønderflaar Bjerge og flytter Høje. Han baner Vej og Sti for Herren til Synderhjertet. Han højer Hjerterne, saa at Syndere søger Frelse.

Naar denne Røst har gjort sin Gerning, og et Menneske er bragt til Synderkendelse, da er Sjælen modtagelig for Indbydelsen: „Se det Guds Lam!“

Jesus kom for at hjælpe dem, der behøver ham. Og det gør alle!

Han er Lægen, der læger det giftsaarede, det højede Hjerter. Der er Liv i et Blik paa det blødende Guds Lam.

Han er **Lederen** for de vilde, der raaber om Hjælp for at kunne finde den rette Vej.

Han er **Lytet** for dem, som sidder i Mørke og Dødens Skygge, som sukker efter Forløsning.

Han er **Sjælens alt**. Fraskilt fra ham kan vi slet intet gøre.

Guds Kærlighed. (Johs. 3, 16)

(Af Pastor S. R. Jensen, Standard, Alta., Canada. *)

I.

Ja, det er en vidunderlig Kærlighed, Guds Kærlighed. Den strækker sig til de højeste Himle, naar til den dybest faldne, strækker sig gennem alle Tider og Evidheden, naar til hvert Menneſkebarn paa Jord. Men aldrig har Guds Kærlighed givet sig stærkere Udslag, ydet større Offer, end da han gav sin Søn. Og hvem var det, han udviste ſaadan Kærlighed mod, for hvem bragte han dette Offer? For Verden, siger Sønnen selv. Tænk en Gang mere over det! **For Verden!** Verden vil gerne indbilde sig, at den er god. Men derved beviser den end yderligere sin Ondskab. Verden god! Se paa Verdenskrigen! **Saa god er Verden!** Gavesyge, Magtsyge, Mord, Rov, Vold! Jo, det er en dejlig Verden! Tyrkerne og Tyrkerne? Na ja, det Svar kan maaske være tilstrækkeligt for Politikken i Njeblicket. Men længere tilfredsstiller det Svar ikke. Tyskland og dets allierede er ikke Verden, de er kun en Del af den. Lad være, at det onde Sind viste sig tydeligt hos disse Folkeslag nu nylig, det har vist sig lige ſaa tydeligt hos andre før. Tænk paa de gamle Verdenskriger, Assyrien, Persien, Grækenland, Rom! Tænk paa Frankrig i Revolutionens og Napoleons Dage! Men hvorfor opregne flere Eksempler. Verdenshistorien er mere end alt andet en næsten uafbrudt Historie om Krig og Vold. I de ſaakaldte Fredstider er der dog ikke Fred. Der er Strid mellem Øvrighed og Underſaatter, Strid mellem Arbejdsgiver og Ar-

*) Til Red. ſkriver Pastor Jensen følgende:

„Vor ældste Søn, til hvem vi knyttede ſaa mange Forhaabninger, døde af Influenza og Pneumonia den 9. Nov. Alt dette greb os dybt, kan du jo nok forſtaa. Han forlangte Joh. 3, 16 til ſin Gravſkrift. Nu tænkte jeg ſaa, at den Trøſt, hvormed vi trøſter os selv, maaske ogsaa kunde blive andre til Trøſt i diſſe alvorlige Tider.“

bejder, Klassehad og Klassestrid. Der er Uret, Vold, Svig, Bedrag, Grijskhed, Utugt, Løgn, Misundelse, Skadesryd, Brede, Had og Uforsonlighed nok alle Vegne og til alle Tider. Jo, det var en køn Verden, Gud elskede saa højt, at han gav den sin Søn. Han gjorde det i Naade.

Men der er en anden Verden, som du burde kende endnu bedre, nemlig den du bærer i **dit eget Indre!** Er den ikke slem nok? Du synes ikke! — Lad Jesus da beskrive den for dig: „Thi i **n d v o r t e s** fra, fra **Menneskenes Hjerte** udgaar de onde Tanker, Utugt, Tyveri, Mord, Hor, Havesyge, Ondskab, Svig, Uterlighed, et ondt Øje, Forhaanelse, Sovmod, Fremfusenhed.“ Det passer maaste paa andre, ikke paa mig, siger du. — Ven, saa kender du ikke dig selv. Selv om ikke enhver af disse Laster har givet sig t y d e l i g t Udslag i dit Liv, saa ligger Spiren til hver eneste en dog derinde, og førend du aner det, kan en eller flere af disse Spirer skyde frem og bære sine affhyeligste Frugter. Jeg synes jo ogsaa, at jeg er mindst lige saa skikkelig som de fleste. Jeg er tilmed genfødt i den hellige Daab, har faaet en kristelig Opdragelse, ejer en bevidst Tro paa Gud, gaar gerne til Herrens Bord; jeg ved mig elsket af Gud, elsker ham virkelig ogsaa igen, fordi han elskede mig først. Men hvis jeg ærlig begynder at prøve mig selv efter anførte Katalog af Synder, saa finder jeg, at helt og ganske fri er jeg ikke for en eneste af dem. — Nej Ven, jeg er ikke fri, og du er ikke fri, Slangens Gift raser i os som Influenzaens Baciller i den febersyge.

Netop derfor vil du og jeg bøje os i dybeste Andren og Taknemmelighed over, at Gud elsker os alligevel, elskede os højt nok til at give sin Søn. Jo større vor Synd- og Skyldbevidsthed er desto større lysner Guds Kærlighed os i Møde. Og dette er, som det skal være. Vi behøver ikke at begaa store Synder for at faa en levende Syndsbevidsthed, vi behøver blot nøje at betragte os selv i **Lys**et af hans Ord og under hans **Hands** Vejledning, saa vil vi finde nok, langt mere end vi puster. Det er jo ikke vor Synd, Gud elsker, det ved vi nok. Synden hader han. Men han elsker os til trods for vor Synd, elsker os højt nok til at give os sin Søn. Dette maa være sandt; thi han elskede jo Verden, og vi hører med til Verden. Lad os derfor komme med al vor affhyelige Synd, med hele vort fordærvede Hjerte og kaste os i hans naadige Frelserarme. Han, der elsker os saa højt, vil ikke skyde os fra sig, naar vi

kommer i ærlig Anger og Tro. Vilde han det, havde han ikke givet sin Søn for os. Derved, at Sønnen gav sig selv, beviste han, at hans Kærlighed til os ikke er ringere end Faderens. Og han gav sig ikke hen for os for at fordømme os. Det behøvede han jo nemlig ikke, thi uden ham var og er vi allerede fordømte. Nej, han gav sig hen for os for at frelse os fra Fortabelsen; og frelse os det er, hvad han vil.

— Hvorfor skal jeg gaa i Kirke? —

Der er mangfoldige Mennesker, der ingen Forstaaelse har af Kirkegangens Betydning; man kan jo nok være et godt Menneske uden at gaa i Kirke. indvendes der, eller man siger: Jeg tænker paa Vorherre her hjemme, og hvor disse Ord ikke blot er Udtryk for aandelig Ladhed eller Vantro, hvad de desto værre i mange Tilfælde er, kan der naturligvis være nogen Sandhed i dem, men alligevel staar det fast: Kirkegang er noget, som hører med til et normalt Kristenliv, man gaar Glip af noget saare værdifuldt for ens aandelige Liv ved at holde sig borte fra Guds Hus. Hvad dette sidste er, eller rettere sagt hvad Værd Kirkegangen har, skal efterfølgende Linier fortælle lidt om.

1) Kirkegang er en Hjælp til at faa vor Opfattelse af Livet og dets Opgaver retledet. Vi staar nemlig i Fare for at tænke galt om mange Ting vedrørende dette Liv. Forretningsmanden tror, at Livet er kun Forretning, og alle hans Tanker kommer nemt til kun at dreje sig om at gøre Forretning. En anden har høje Tanker om sin egen Persons Vigtighed og Betydning, maaske fordi han er bedre Hoved og har nogle flere Penge end de andre. En Husmoder er ofte saa optaget af sit Hjem, at hun derover glemmer, at hun har en Sjæl.

I Herrens Hus lærer alle disse Mennesker, hvad der er Livets egentlige Indhold, at Livet er mere end Forretning, mere end det at være et godt Hoved og have mange Penge, mere end Omsergen for Mand og Børn, mere end at spille en Rolle i Selskabslivet. I Guds Hus ser vi Tingene i deres rette Perspektiv, der forstaar vi, at Gud ikke dømmer Mennesker efter, hvad de har, men hvad de er; at det ikke er meget Gods, men en god Karakter, der giver et Menneske Værdi i Guds Øjne.

2) Kirkegang hjælper os til at bevare Erhødheden og Respekten for det hellige. At miste disse er skæbnesvangert for et Men-